

GTK från starten

HUR DET BÖRJADE

Bakgrunden till att tennisen startade i Gustavsberg var ursprungligen den tidigare brukspatronen Odelbergs stora intresse för allt som kom från England. Han tog hit den engelska traditionen att tillverka porslin. Bland annat benporslin som Gustavsberg var ensam om att tillverka utanför England ända fram till 1970- talet. Han tog hit arbetare, sin hustru, sin häst, sina hundar och så även tennisen. Han lät därför bygga en betongbana vid Strandvik - sonens villa vid Farstaviken. Den blev med tiden dåligt underhållen och hade en del irriterande sprickor på 40 talet, då jag började så smått att spela där, en del irriterande sprickor. Det var endast tillåtet för tjänstemän på fabriken och deras anhöriga att utnyttja banan men det var även tillåtet för oss smågrabbar och tjejer att spela där. Så småningom tog några av de högre cheferna i fabriken ett initiativ till att bilda en klubb och att bygga en ny och bättre bana. Byggmästare Göransson (Ingmar Göranssons pappa) fick i uppdrag att utföra arbetet och fabriken stod för kostnaderna. Detta är den nuvarande Ekedalsbanan.

Den 5 Maj 1947 hölls det första mötet. Wahlgren (Gerd Göranssons pappa och fabrikschef på badkarsfabriken), Tore Forsman (sedermera chef för plastfabriken), Fredrik Möller (fabrikschef på hushållsporslinsfabriken) och Gustav "Slampen" Gustavsson (som senare bytte namn till Falk). "Slampen" Gustafsson var en helt vanlig arbetare. Om man betänker att tennisen på den tiden betraktades som den vita överklassporten, var det troligen unikt att en klubb startades där arbetare samsades med de höga cheferna. "Slampen", var en på den tiden en framstående friidrottare och innehar ännu GIF:s rekord i spjut.

Den 19 Maj 1947, bildades klubben och den första styrelsens ordförande blev Waldemar Wahlgren med "Slampen" som suppleant.

Från den första medlemsförteckningen från 1947 finns bara två namn som fortfarande är med i klubben Gerd, som då hette Wahlgren och Ingemar Göransson. Vi var dock fler som var med och spelade men hade förmodligen inte lust eller råd att betala den facila summan av 2 kronor som då var medlemsavgiften för juniorer. Vuxna fick betala den mer rejält tilltagna summan 4 kronor per år. Kvar i klubben, av de ursprungliga medlemmarna, är förutom Gerd och Ingemar Göransson, Hasse Nordgren, Göran Lundgren och jag själv. Tydligt smet vi alla från medlemsavgiften fram till 1950 då vi för första gången finns med. Inga Britta Jansson (som då hette Rydbäck) blev klubbmästarinna 1953. Hon finns fortfarande med och spelar i en av damgrupperna.

Några kuriosor:

-Från 1948 finns en räkning på tennisbollar. De kostade 7:- per dussin dvs 3:50 för ett 6-pack.

-Banhyran var 1:- /tim för attraktiv tid och 75 öre för övrig tid. Icke medlemmar betalade 3:-.

-Från klubbmästerskapen finns första notering 1949 då Inge Holmertz vann över Ingmar Göransson som dock 1950 tog över titeln genom att besegra Lennart Viberg i finalen.

-Från 1952 kan noteras att Hans Nordgren slog Göran Lundgren i juniorfinalen.

-Startåret var medlemsantalet 45 men redan 1952 hade det ökat till 98.

-På årsfesten 1949 kom 28 personer. Den totala kostnaden inklusive levande musik med dragspel var totalt 86:76 (3:08/person). Det konsumerades 25 pilsner för totalt 8 kronor (32 öre/st).

De första åren utkämpades hårda duster mot andra företag som Svenska Fläktfabriken, Billmans och Fiskeby men 1952 gick vi med i Svenska Riksidrottsförbundet och kunde då tävla i de nationella serierna. Vårt första lag i Stockholmserien-utomhus, bestod av lagkapten Anders Olsson, Ingmar Göransson, Lennart Wiberg och Inga-Britt Rydbäck (Jansson). Ingmar Göransson, som fortfarande är aktiv medlem, var Ordförande 1954. Därefter var det några år där ordförandeskapet växlade och medlemsantalet låg runt 60 medlemmar. Det finns mycket lite noterat om aktiviteter, men man deltog med lag i serien med växlande framgång. Stig Englund var ordförande 1960-1969. Under den perioden finns inga protokoll sparade så där vet vi bara vad de gamla medlemmar minns.

OMSTART AV EN VILANDE KLUBB

Under den perioden var vi några stycken som själva fixade till banan varje år. Till slut ansåg vi oss tvungna ta över styret för att hålla liv i klubben och kallade till ett medlemsmöte den 30 Maj 1969 . Då bildades en helt ny styrelse med mig själv som ordförande och de nuvarande medlemmarna Micke Nygren och Ingemar Göransson som styrelsemedlemmar. Micke och jag själv, satte då upp ett mål att vi skulle jobba i klubben till dess att vi hade fått minst en ny bana och fått stryk av en junior. Båda sakerna tog tid.

Vi föreslog ett antal platser för ny bana. Intill vår befintliga Ekedalsbana, intill Skeviks Gård och på Ösby Gärde. På de två sista alternativen finns färdiga ritningar . Inget hjälpte i samtalen med kommunen och den dåvarande Fritidsnämnden sa nej. Då gjorde vi något radikalt. Vi tryckte på våren 1974 upp 2200st A-4 blad med inbjudan till tennisskola på den enda banan vi hade – Ekedalsbanan. Vi skickade också en kalkyl till kommunen om bidrag för lön till en ung tennistränare som vi fått kontakt med via KLTK. Vår förhoppning om många intresserade infriades över förväntan. Över 200 ungdomar som ville börja spela tennis anmälde sig. Dagen då alla samlats vid banan hade många sina föräldrar med. De kloka insåg naturligtvis att det var omöjligt att ge effektiv tennisträning med bara en bana och 200 elever. Vårt svar till dessa föräldrar blev – ring kommunen och tryck på. Redan på hösten startade man med bygget av de två banorna närmast Ekvallen. Påtryckningsmedlet ”ungomar” hade lyckats. Samma år på hösten gjorde vi en kalkyl med vad det skulle kosta att leasa ett tennistäkt där vi begärde kommunens borgen. Kalkylen visade att vi skulle klara kostnaden med en beläggning på 80 % av attraktiv tid. Kommunen accepterade och täktet kunde resas. Sen hade vi lite tur med vår investering. Skolan led brist på lokaler för bl a gymnastik och hyrde alla tider måndagar till fredagar 08,00-15,00. Det som brukar vara problemet med uthyrning på ”ej attraktiv tid” fick en smidig lösning. Detta varade några år till dess en ny gymnastikhall stod klar på Kvarnberget.

GTK-Sture Engstrand